

Arrest

nr. 239 644 van 13 augustus 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat W. VAN LEUVENHAEGE
Kattebrug 9
9140 TEMSE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 6 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat W. VAN LEUVENHAEGE en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 2 februari 2019, samen met haar twee minderjarige kinderen F. en A., België is binnengekomen, diende op 18 februari 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Op 6 juni 2019 beviel verzoekster in België van een zoon, M.

1.2. Op 12 februari 2020 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 13 februari 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 18/02/2019
Overdracht CGVS: 06/05/2019*

U had een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het CGVS op 28 oktober 2019, van 14u02 tot 17u50, bijgestaan door een tolk die de Somalische taal machtig is. Uw advocaat, meester Van Leuvenhaege, was bij dit onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit, bent u afkomstig uit Sablale in het gelijknamige district in de provincie Lower Shabelle en maakt u deel uit van de Abgalclan. U bent ongeschoold en heeft nooit gewerkt.

U ontmoette uw echtgenoot in de koranschool en vroeg toestemming aan uw oom langs vaderskant, bij wie u opgroeide, om met hem te huwen. Uw oom weigerde echter gezien hij u reeds beloofd had aan een lid van Al-Shabaab. Jullie besloten om toch in het geheim te huwen en toen u vervolgens zwanger was, bracht u uw oom op de hoogte van jullie huwelijk. Uw oom werd kwaad en zei dat u reeds uitgehuwelijkt was aan een lid van Al-Shabaab. Hij mishandelde u waardoor u een miskraam kreeg en hij sloot u ook op in de woning. Vervolgens kwam de man van Al-Shabaab aan wie uw oom u wou uithuwelijken langs en die zei dat u gestenigd zou worden wegens het geheime huwelijk. U belde vervolgens uw andere oom langs moederskant op die u hielp ontsnappen naar Ethiopië. Vervolgens verbleef u gedurende vijf jaar samen met uw echtgenoot illegaal in Ethiopië. U kreeg er twee kinderen die beiden met u zijn meegereisd naar België. Uw derde kind werd in België geboren. U weet niet waar uw huidige man zich momenteel bevindt en heeft niets meer van hem vernomen na november 2018 toen hij gedeporteerd werd uit Ethiopië en besloot te vluchten richting Libië. U werd zelf ook gedeporteerd uit Ethiopië waarna u met behulp van uw oom langs moederskant naar België vluchtte. U kwam op 5 februari 2019 aan in België waar u een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) op 18 februari 2019.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw Somalische identiteitskaart uitgegeven op 20 maart 2014 te Mogadishu; een gynaecologisch attest dd. 23.04.2019 dat stelt dat u besneden bent; een gynaecologisch attest dd. 23.04.2019 dat stelt dat uw dochter niet besneden is; een tweede gynaecologisch attest dd. 24.10.2019 dat eveneens stelt dat uw dochter niet besneden is.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Hoewel u aan het initiatief ligt van deze asielprocedure en hoewel u de enige ontvanger van deze beslissing bent, werd F. er door u uitdrukkelijk en integraal bij betrokken in elke etappe van dit verzoek. Haar naam komt namelijk uitdrukkelijk voor in het document "bijlage 26", ingeschreven op 18.02.2019. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 28.10.2019 op het CGVS vermeldde u het risico, wat haar betreft, op vrouwelijke genitale verminking (zie notities persoonlijk onderhoud dd. 28.10.2019, p.32). Na een volledig onderzoek van uw administratieve dossier meent het Commissariaat-generaal dat het nodig is, afzonderlijke beslissingen voor u en voor F. te nemen omdat het specifieke elementen vaststelt die dit rechtvaardigen.

Uit het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming blijkt dat u niet voldoende en/of tastbare persoonlijke elementen aanhaalt waaruit blijkt dat er, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bestaat. Bovendien bestaan er geen ernstige en bewezen gronden die erop wijzen dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals gedefinieerd in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist

du van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie CGVS, p.7), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u uw herkomst uit de stad Sablale in het gelijknamige district van de provincie Lower Shabelle niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart dat u, voor u van 2014 tot 2019 in Ethiopië woonde, heel uw leven in Sablale hebt gewoond. Uw kennis over natuurrampen, de gangbare voedselprijzen, de lokale geografie en de lokale leiders in Sablale gedurende de periode dat u er gewoond hebt, is echter niet toereikend. Zo wordt uw vermeende herkomst uit Sablale in de eerste plaats ondermijnd door uw gebrekkige kennis over de droogte die in 2011 uw regio zwaar trof. Zo stelt u dat de droogte in 2011 niet zo ernstig was, maar dat de grootste droogte in 2013 was en de rivier toen helemaal uitdroogde (zie CGVS, p. 16). Dit klopt echter niet met de gegevens waarover het CGVS beschikt. Er deed zich in 2011 één van de ergste droogtes ooit voor in Somalië en bovendien was uw regio één van de zwaarst getroffen. Vee stierf, oogsten mislukten, de voedselprijzen stegen aanzienlijk en er stierf een groot aantal kinderen. Bovendien werd er in juli 2011 in Lower Shabelle, uw provincie, een hongersnood uitgeroepen. Het is vreemd dat u niet weet dat de droogte in 2011 ernstig was, zeker gezien uw oom bij wie u opgroeide zijn inkomsten vergaarde uit de landbouw (zie CGVS, p. 6). Bovendien legt u in dit verband tegenstrijdige verklaringen af wanneer u eerst stelt dat er een overstroming was in 2011 (zie CGVS, p. 12) om dan later te verklaren dat er zich toen een droogte voordeed (zie CGVS, p. 16). Gevraagd of het nu een droogte of een overstroming was, verklaart u dat er in het begin van 2011 een overstroming was en aan het einde een droogte (ibid.). U verklaart vervolgens echter weer dat de droogte in het begin van 2011 was (ibid.). Beide verklaringen kloppen echter niet met de beschikbare info waaruit blijkt dat de droogte zich halverwege 2011 voordeed. Bovendien droogde de Shabelle-rivier op in 2011, terwijl u expliciet aangaf dat dit niet gebeurde (zie CGVS, p. 16).

Voorts wordt uw beweerde herkomst uit Sablale ernstig ondermijnd door uw gebrekkige kennis over de voedselprijzen. Hoewel u stelt dat u regelmatig inkopen deed op de markt (zie CGVS, p. 9-10 en 14), komen de voedselprijzen die u opgeeft, niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt. Zo stelt u dat de prijs voor één kilo bloem 5 000 à 8 000 Somalische Shilling bedroeg, afhankelijk van de kwaliteit (zie CGVS, p.14). De prijs van bloem bedroeg in 2013 en 2014 –toen u nog in Sablale verbleef– echter ongeveer 15 000 Somalische Shilling. Ook stelt u dat rijst ongeveer 10 000 Somalische Shilling kostte per kilo maar dit klopt wederom niet (zie CGVS, p.14-15),. De prijs voor rijst in 2013 en 2014 bedroeg echter 14 000 à 15 000 Somalische Shilling. Ook de kostprijs die u voor olie opgeeft, klopt niet. U stelt dat olie 5 000 à 6 000 Somalische Shilling per liter kostte (zie CGVS, p.15), maar de werkelijke prijs in 2014 was tussen 26 000 en 30 000 Somalische Shilling per liter. Deze grote discrepanties tussen de prijzen die u opgeeft en de werkelijke prijzen doen verder twifelen aan uw beweerde herkomst uit Sablale.

Vervolgens kloppen uw verklaringen over wie de controle had in uw regio evenmin met de informatie waarover het CGVS beschikt. U stelt dat de Islamic Courts Union (ICU) nooit aan de macht is geweest in Sablale, ook niet voordat Al-Shabaab er de macht greep (zie CGVS, p. 20). Nochtans had de ICU in 2006 de macht in quasi heel Zuid-Somalië, inclusief uw regio Lower Shabelle. Vervolgens is het in dit opzicht

ook vreemd dat u wel twee grote Al-Shabaableiders kan opsommen – zijnde Sheikh Robow en Aw Masuur (Abu Mansoor) – maar dat u geen enkele lokale Al-Shabaableider kan opnoemen uit Sablale (zie CGVS, p. 19). Bovendien kent u Ahmed Godane, het hoofd van Al Shabaab tot 2014, niet (zie CGVS, p. 20). Deze Ahmed Godane werd in 2014, het jaar van uw vertrek uit Somalië, vlakbij Sablale vermoord. Het is vreemd dat u hier niet van op de hoogte bent, gezien u zelf stelt dat uw oom langs moederskant u op de hoogte hield van de gebeurtenissen in Sablale en weet u door hem dat Al Shabaab er tot op heden de plak zwaait en dat er in 2018 in uw regio een droogte was (zie CGVS, p. 13 en 16).

Tevens blijkt uw kennis van de lokale geografie gebrekkig te zijn. Zo kunt u weliswaar verschillende buurdorpen opsommen van Sablale, maar situeert u Barawe verkeerdelijk in de richting waar de zon ondergaat terwijl het ten oosten van Sablale ligt (zie CGVS, p. 8). U stelt vervolgens correct dat Mardhabaan, Wanamoog en Kabalow de dorpen zijn die het dichtst bij Sablale liggen, maar u situeert ze wederom verkeerd in de richting waar de zon opkomt, terwijl ze in feite ten noordwesten gelegen zijn (zie CGVS, p. 10). Bovendien blijkt u, hiermee geconfronteerd, niet vertrouwd met de benamingen Tiirrow en Luganle, wat nochtans dorpen zijn die zich vlakbij Sablale bevinden (zie CGVS, p. 32). Uw opsomming van de dorpen geeft door uw gebrekkige kennis over de ligging ervan een ingestudeerde indruk. Deze indruk wordt tevens nog versterkt door uw verklaring, gevraagd naar dorpen in het oosten, dat u deze niet kent omdat u nooit geprobeerd heeft om dat te leren (ibid.).

Ten slotte wordt opgemerkt dat het vreemd is dat u stelt geen contact meer te hebben met uw huidige man en evenmin weet waar hij zich bevindt (zie CGVS, p. 6-7). U stelt dat hij naar Libië vluchtte na zijn deportatie uit Ethiopië en dat u nadien niets meer van hem vernam (zie CGVS, p.25). Jullie werden beiden kort na elkaar naar Somaliland gedeporteerd (zie CGVS, p. 24-25). Gezien jullie beiden de intentie hadden om te vluchten, is het bijzonder vreemd dat uw man reeds voor u Somaliland zou zijn ontvlucht. Voorts is het eveneens vreemd dat u stelt geen contact meer te hebben met uw oom aangezien u zijn telefoonnummer verloor (zie CGVS, p. 7). Dit is vreemd gezien hij u tweemaal hielp ontsnappen: eerst naar Ethiopië en vervolgens ook naar België (zie CGVS, p. 20 en 21). Uit dit gegeven wordt besloten dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wenst te bieden op waar en in welke omstandigheden uw familiaal netwerk zich op heden bevindt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Sablale gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Sablale heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Betreffende de door u neergelegde identiteitskaart dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder identiteitskaarten, zeer gemakkelijk op nietreguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaat de door u neergelegde identiteitskaart op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw herkomst op te heffen.

Tevens ontving het CGVS ook enkele opmerkingen van uw advocaat bij de notities van het persoonlijk onderhoud (ontvangen op dd. 13.11.2019). Er wordt gesteld dat de datum van het persoonlijk onderhoud verkeerd werd genoteerd. Dit is inderdaad correct, maar dit element staat niet ter discussie in deze beslissing. Vervolgens vraagt uw advocaat om rekening te houden met uw levensomstandigheden in Somalië die de kennis over uw streek van herkomst kunnen ondermijnen. Echter, zoals hierboven reeds werd beargumenteerd, is uw kennis over uw regio niet toereikend. Vervolgens beargumenteert uw advocaat dat uw vrees voor vervolging gegrond zou zijn. Zoals reeds vermeld, kan er geen geloof worden

gehecht aan uw asielrelaas wegens de ongeloofwaardigheid van uw herkomst. Betreffende de vrees voor besnijdenis voor uw dochter, neemt het CGVS voor haar een afzonderlijke beslissing.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 28.10.2019 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf (zie CGVS, p. 7). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming

aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer

In verband met uw minderjarige dochter F., geboren op 08.09.2015 in Adis Abeba te Ethiopië, hebt u, wat haar betreft, een vrees voor vrouwelijke genitale verminking in geval van terugkeer naar Somalië aangehaald. Na een grondig onderzoek van de aangehaalde vrees in hoofde van dit kind heb ik besloten, haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen omdat er, wat haar betreft, een risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat. Ten informatieve titel vestig ik uw aandacht op het feit dat België vrouwelijke genitale verminking streng veroordeelt. Deze praktijk maakt het voorwerp uit van een specifieke strafbaarstelling in het Belgisch recht op basis van de volgende wetsbepalingen: Artikel 409 van het Strafwetboek: "§1. Hij die eender welke vorm van verminking van de genitaliën van een persoon van het vrouwelijk geslacht uitvoert, vergemakkelijkt of bevordert, met of zonder haar toestemming, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar. De poging wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar." §2. Indien de verminking uitgevoerd wordt op een minderjarige of met een winstoogmerk, is de straf opsluiting van vijf jaar tot zeven jaar." § 3. Indien de verminking een ongeneeslijk lijkende ziekte of een blijvende arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar. § 4. Wanneer de verminking zonder het oogmerk om te doden, toch de dood ten gevolge heeft, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar." § 5. Is de in § 1 bedoelde verminking op een minderjarige of een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, uitgevoerd door zijn vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige of de onbekwame, of door een persoon die hen onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer, dan wordt het minimum van de bij de §§ 1 tot 4 bepaalde straffen verdubbeld in geval van gevangenisstraf en met twee jaar verhoogd in geval van opsluiting." Artikel 10ter, 2° van het Wetboek van Strafvordering: "Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan: ... 2° een van de misdrijven bepaald in de artikelen 371/1 tot 377 en 409, van hetzelfde Wetboek, indien het feit werd gepleegd op een minderjarige." Artikel 422 bis van het Strafwetboek, dat het niet-verlenen van bijstand aan een persoon in gevaar strafbaar stelt en betrekking heeft op elke persoon die het gevaar voor een jong meisje dat wordt bedreigd met genitale verminking, niet zou melden, bepaalt het volgende: "Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete [...] wordt gestraft hij die verzuimt hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, hetzij hij zelf diens toestand heeft vastgesteld, hetzij die toestand hem is beschreven door degenen die zijn hulp inroepen. [...] De straf bedoeld in het eerste lid wordt op twee jaar gebracht indien de persoon die in groot gevaar verkeert, minderjarig is." De commissaris-generaal dient u ervan op de hoogte te brengen dat het krachtens artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering zijn plicht is om, bij de uitoefening van zijn functie, bij de procureur des konings elke inbreuk op artikel 409 en 422 bis van het Strafwetboek aan te geven.

Wat uw eigen genitale verminking betreft, wordt dit element niet in vraag gesteld. Deze beslissing is echter niet gebaseerd op de realiteit van de verminking die u hebt ondergaan. Wat de afwezigheid van vrouwelijke genitale verminking bij uw dochter betreft, werd dit document in aanmerking genomen door het Commissariaat-generaal bij de erkenning van de vluchtelingenstatus aan F. Dit document versterkt namelijk de overtuiging van het Commissariaat-generaal dat uw dochter moet worden beschermd.

Ten slotte heeft het louter feit dat u de ouder bent van een dochter die als vluchteling werd erkend, geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft het u niet automatisch het recht op erkenning van de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig het beginsel van de gezinseenheid. Het principe van de gezinseenheid kan leiden tot een uitbreiding van de internationale bescherming voor personen aan wie er niet wordt gevraagd te bewijzen dat ze persoonlijke redenen hebben om vervolging te vrezen wegens een van de gronden van het Verdrag van Genève of dat ze persoonlijk een risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980, en moet worden begrepen als een afgeleide vorm van bescherming, een gevolg van de kwetsbare situatie waarin het gedwongen vertrek van hun echtgenoot of van hun natuurlijke beschermer hen plaatst. Deze uitbreiding kan alleen gunstig zijn voor personen ten laste en voor zover geen enkele specifieke omstandigheid in

verband met de status van deze personen of met hun betrokkenheid bij de handelingen bedoeld in artikel 1, afdeling F van het Verdrag van Genève of in artikel 55/4 van de Wet van 15 december 1980 dit in het gedrang brengt. Naast de echtgenoot of de partner van de vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, kunnen zijn kinderen ten laste alsook andere naaste familieleden van wie bewezen is dat ze te zijnen laste zijn, deze uitbreiding genieten. Met persoon ten laste bedoelen we een persoon die wettelijk onder het gezag staat van de vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, of die wegens zijn leeftijd, invaliditeit of de afwezigheid van eigen bestaansmiddelen afhangt van zijn materiële of financiële bijstand. Aangezien u niet ten laste van uw dochter F. bent, kunt u geen aanspraak maken op de toepassing van het beginsel van de gezinseenheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat Mevrouw F.M.M. de ouder is van een minderjarig kind aan wie de vluchtelingenstatus werd erkend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert in hoofddorde een schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster geeft aan dat zij zich niet kan vinden in de motivering van de bestreden beslissing.

Zij benadrukt eerst dat zij, in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing beweert, weldegelijk voldaan heeft aan haar medewerkingsplicht, door van bij aanvang van de procedure haar volle medewerking te verlenen en eerlijk en uitgebreid te antwoorden op de vragen tijdens het persoonlijk onderhoud. Zij licht hierbij toe als volgt:

"Het CGVS steunt dit zogenaamd "gebrek aan medewerking" op volgende zaken (stuk 1):

1. "De kennis van verzoekster over natuurrampen is onvoldoende"

Verzoekster wordt door het CGVS verweten onvoldoende kennis te hebben over de natuurrampen, met nadruk op de grote droogte in 2011.

Het CGVS focust in haar beslissing dd. 12/02/2020 enorm op het feit dat verzoekster de droogte in 2011 over het hoofd zou hebben gezien.

Dit is echter incorrect.

Op de vraag: "Heeft uw regio droogtes gekend?" en "Wanneer was die droogte?" antwoordde verzoekster zelf (zie de notities van het persoonlijk onderhoud, p16):

"2011. 2013 en 2018"

Verzoekster heeft bijgevolg zélf aangegeven dat er in 2011 inderdaad een droogte was.

Het klopt dat er enige verwarring was in het persoonlijk onderhoud m.b.t. een overstroming en een droogte, die volgens verzoekster beiden in 2011 zouden zijn voorgevallen.

Uit de gehele ondervraging op p. 16 van de notities van het persoonlijke onderhoud blijkt echter zeer duidelijk dat dit gehele onderdeel van het gesprek absoluut niet 100% duidelijk was voor verzoekster.

Ook de repetitieve vraagstelling is erop gericht om verzoekster aan het twijfelen te brengen en op eventuele vergissingen te betrappen.

Vast staat dat verzoekster echter in eerste instantie zélf, spontaan heeft geantwoord dat er droogteperiodes waren in 2011, 2013 en 2018.

Bovendien is het allerm minst evident om dergelijke zaken en jaartallen allen als parate kennis te hebben.

Het CGVS tilt dan ook onevenwichtig zwaar aan deze onduidelijke passage uit het persoonlijk onderhoud. Hieruit kan echter allerm minst afgeleid worden dat verzoekster zou weigeren om mee te werken met het onderzoek.

Integendeel, uit het geven van de antwoorden blijkt dat zij per se antwoorden wou geven tijdens het persoonlijk onderhoud. Ook wanneer zij zich misschien niet met 100% zekerheid kon herinneren wanneer er precies een overstroming en een droogte heeft plaatsgevonden. Dit is echter de logica zelve en er kan absoluut niet verwacht worden van verzoekster om hierop meteen het "enige correcte" antwoord op te geven.

Bovendien geeft verzoekster tevens aan dat haar oom door deze droogteperiodes inderdaad geen (of slechte) oogsten had, maar dat zij droog voedsel hadden opgeslagen in grote vaten, (p 17 van de notities van het persoonlijk onderhoud)

Verzoekster geeft zelf aan dat de gevolgen het zwaarst waren voor de veehouders. Haar oom was echter geen veehouder en door het voedsel dat was opgeslagen, ondervond verzoekster, in vergelijking met o.m. de veehouders, minder ernstige gevolgen van deze droogte.

Zo werd het gezin van de oom niet ontheemd door deze droogteperiode.

Het is dan ook zeer aannemelijk dat het voor verzoekster niet zodanig eenvoudig is om de precieze jaartallen te onthouden.

Bovendien dient ook in aanmerking genomen te worden dat verzoekster een ongeschoolde vrouw is. Zij hield zich louter bezig met het huishouden van het gezin van haar oom (aan vaderszijde).

Men kan dan ook bezwaarlijk verwachten van verzoekster dat zij de gehele recente klimaatgeschiedenis van haar regio kan schetsen...

2. "De kennis van verzoekster over de gangbare voedselprijzen is onvoldoende"

Het CGVS stelt tevens dat verzoekster niet voldoende op de hoogte was van de gangbare voedselprijzen. Het CGVS haalt hiervoor enkele voorbeelden aan.

Zo stelt het CGVS dat verzoekster de prijs van rijst verkeerd inschat (stuk 1, p 2):

"Ook stelt u dat rijst ongeveer 10 000 Somalische Shilling kostte per kilo maar dit klopt wederom niet. De prijs voor rijst in 2013 en 2014 bedroeg echter 14 000 a 15 000 Somalische Shilling. "

Dit is echter manifest incorrect.

Verzoekster gaf aan dat rijst inderdaad vanaf 10 000 Somalische Shilling per kilo gekocht kon worden, (p 15 notities pers. Onderhoud)

Echter, dit ging over de gewoonlijke prijs.

Na de droogteperiode van 2013 en in 2014, geeft verzoekster zelf aan (p 18 notities persoonlijk Onderhoud) : "Tijdens de droogte was het 15 000"

Verzoekster geeft bijgevolg de correcte prijs weer voor rijst.

Hetzelfde geldt voor bloem. In 2013 was ook deze prijs gestegen naargelang de droogte.

Echter, de gebruikelijke prijs lag voorheen wat lager, waardoor verzoekster stelde dat deze tussen de 5000 en 8000 Somalische Shilling bedroeg.

Er werd haar echter louter gevraagd naar de gewoonlijke prijs van bloem. Er werd niet uitdrukkelijk verwezen naar de periode 2013-2014.

De prijzen schommelden namelijk zeer ernstig en waren gebonden aan het klimaat en de oogst.

Verzoekster heeft dan ook waarachtige verklaringen afgelegd m.b.t. de gangbare voedselprijzen.

Er dient rekening gehouden te worden met de inherente schommelingen van de prijzen, die sterk afhankelijk zijn van het succes van de oogst.

3. "De kennis van verzoekster over de lokale geografie is onvoldoende"

Verder wordt verzoekster nog aangesmeerd dat zij de lokale geografie van de omliggende dorpen onvoldoende kende.

Er wordt door het CGVS geen enkele rekening gehouden met de leefomstandigheden van verzoekster in Somalië.

Zij was een loutere dienstmeid van haar oom, heeft nooit schoolgelopen en mocht enkel buiten om af en toe naar de markt te gaan om boodschappen te doen.

Verzoekster had bijgevolg amper enig sociaal contact en heeft geen enkele opleiding of informatie gekregen m.b.t. de omliggende dorpen van de streek waar zij is opgegroeid.

Verzoekster haar gewoonlijke leefwereld beperkte zich tot het huis van haar oom, de weg naar de markt en de weg naar de waterput.

Verzoekster geeft in het persoonlijk onderhoud waarachtige verklaringen over haar wandelroutes (naar de markt en naar de waterput) en de, zij het weinige, personen die zij bij naam kent in haar dorp.

Zo verklaart verzoekster de naam van de marktkramer waar zij gebruikelijk boodschappen deed alsook van de vrouw bij wie zij melk kocht. (p. 15 van de notities van het persoonlijk onderhoud)

Er kan aan verzoekster allerm minst aangewreven worden dat zij niet meer details zou kunnen geven over personen die zij nog zou kennen in Somalië.

Dit is namelijk louter een kwalijk gevolg van haar leefomstandigheden en de rol die zij diende te vervullen in het huishouden van haar oom.

Ten slotte dient ook in aanmerking genomen te worden dat verzoekster reeds sedert 2014 noodgedwongen in Ethiopië verbleef.

Op het moment van het persoonlijk onderhoud is het dan ook reeds meer dan 5 jaar geleden dat verzoekster nog in haar dorp in Somalië leefde.

Ook hieraan wordt compleet voorbijgegaan door het CGVS.

4. "De kennis van verzoekster over de lokale leiders is onvoldoende"

Ten slotte wordt er door het CGVS zeer veel nadruk gelegd op het gegeven dat verzoekster onvoldoende zou weten van de lokale leiders (politiek) in haar regio in Somalië.

Er wordt alweer geen enkele rekening gehouden met de sociale en educatieve achtergrond van verzoekster.

Nogmaals, verzoekster haar sociale, culturele, educatieve leven in Somalië beperkte zich louter tot enkele jaren sporadische koranschool, toen zij zéér jong was (rond de leeftijd van 10j) en daarnaast alle taken op zich nemen van het huishouden van haar oom.

Verzoekster werd als (jonge) vrouw daarenboven absoluut niet geacht om zich met dergelijke zaken zoals macht, politiek, etc. bezig te houden.

Integendeel, zij diende daar zo weinig mogelijk van te weten.

Haar kennis is dan ook eerder beperkt te noemen over de (lokale) leiders van machtige organisaties, zoals ICU (bovendien tot 2006, op een moment dat verzoekster nog geen 14 jaar oud was) en Al Shabaab.

De voornaamste, zij het zeer cruciale, informatie die verzoekster heeft m.b.t. Al Shabaab, is het feit dat zij als terroristische organisatie zeer machtig zijn in heel Somalië en dat zij een Islamitische staat wensen te vestigen gebaseerd op de Koran.

Dit heeft verzoekster namelijk - helaas - aan den lijve mogen ondervinden, toen bleek dat haar oom haar had uitgehuwelijkt aan een lid van Al Shabaab.

Aangezien verzoekster reeds in het geheim gehuwd was (en bovendien zwanger was), werd verzoekster zwaar mishandeld (met een miskraam tot gevolg) en zou zij bovendien gestenigd worden samen met haar echtgenoot volgens de shariawetgeving.

5. Conclusie

Uit deze zaken leidt het CGVS compleet ten onrechte af dat er geen geloof kan gehecht worden aan de verklaringen van verzoekster over haar verblijf in Somalië.

Dit is absoluut niet correct en bovendien een regelrechte kaakslag voor verzoekster.

Verzoekster heeft geen enkele reden om te liegen over haar afkomst en haar verblijf(plaats) in Somalië.

Er worden van verzoekster compleet onmogelijke zaken verwacht, zoals een uitgebreide kennis over de precieze lokale machtsverdeling, recente klimaathistorie (jaar per jaar!) en de omliggende geografie van Sablaale.

Gelet op haar leefomstandigheden, is dit echter een onmogelijke opgave voor verzoekster.

Verzoekster heeft ten eerste voldaan aan haar medewerkingsplicht door zo goed als redelijkerwijs mogelijk te antwoorden op alle mogelijke vragen.

De achtergrond van verzoekster dient echter mee in overweging genomen te worden bij de beoordeling van haar verklaringen.

Hieraan voldoet de beoordeling van het CGVS allerminst."

Verzoekster benadrukt verder dat zij beschikt over een Somalische identiteitskaart, die werd afgeleverd in Mogadishu op 20 maart 2014, enkele dagen voor haar vertrek uit Somalië. Zij meent dan ook dat de uitgiftedatum van dit document haar relaas reeds kan staven. Verder meent zij dat de motivering in de bestreden beslissing dat Somalische documenten beperkte bewijswaarde kan hebben, "bezwaarlijk" als argument kan worden gebruikt om haar relaas te betwisten. Het is voor haar "de logica zelve" dat haar Somalische identiteitskaart een cruciaal identiteitsdocument is. Verzoekster merkt op dat, gezien zij de Somalische nationaliteit heeft en sinds haar geboorte tot maart 2014 in Somalië verbleef, het voor haar niet mogelijk is om een identiteitskaart te hebben van een "ander, meer "betrouwbaar" land". Zij begrijpt dan ook niet wat de commissaris-generaal nog meer van haar verwacht en meent dat de motivering in de bestreden beslissing een "complete drogreden betreft" en er geen afbreuk kan gedaan worden aan dit document, dat de waarachtigheid van haar relaas kan staven.

Verzoekster benadrukt vervolgens dat zij en haar kinderen bij een terugkeer naar Somalië een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van het Vluchtelingenverdrag omwille van Al-Shabaab, omdat zij een geheim huwelijk is aangegaan met haar echtgenoot hoewel zij beloofd was aan een lid van Al-Shabaab. Zij herhaalt haar verklaringen over de vervolgingsfeiten die zij onderging, waardoor zij het land diende te ontvluchten, en meent dat het duidelijk is dat zij noch haar kinderen veilig zijn in Somalië.. De bestreden beslissing gaat echter niet in op haar verklaringen inzake de "terechte" en "geheel gegronde" vrees voor vervolging van verzoekster. Zij acht het "uiteraard absurd" dat haar redenen voor vertrek en vrees bij terugkeer "louter mee als ongeloofwaardig [worden] beoordeeld, gelet op het feit dat mevrouw blijkbaar niet de exacte prijs per kilo van bloem in Sablaale wist... (Dit wordt daarenboven weerlegd. Zie supra.)." Verzoekster wijst nog op de medewerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal en besluit dat zij door haar geloofwaardig relaas weldegelijk aantoonde dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in Somalië omwille van Al-Shabaab, die beschouwd kan worden als een actor van

vervolging, en er bij een terugkeer lichamelijk geweld zou dienen te ondergaan in de vorm van een onevenredige vervolging of bestraffing van haar gezinssituatie, hetgeen haar dood tot gevolg zou hebben.

Ten slotte meent verzoekster nog dat de bestreden beslissing voorbijgaat aan de principes van eenheid van gezin, het hoger belang van het kind en het *“voordeel van de twijfel”*.

Zij wijst op de omschrijving van het principe van eenheid van gezin in de rechtsleer en rechtspraak en licht *in casu* toe dat haar dochter F. door de commissaris-generaal als vluchteling werd erkend omdat in haar hoofde een risico bestaat op vrouwelijke genitale verminking (VGV) bij een terugkeer naar Somalië. Hoewel de bestreden beslissing terecht stelde dat verzoekster geen persoon ten laste of afhankelijk is van haar dochter, dient rekening te worden gehouden met het principe van eenheid van gezin en haar afgeleiden en het hoger belang van het kind. Zij meent dat zij, naast haar eigen vrees voor vervolging (zie *supra*), een afgeleide vrees voor vervolging heeft die verband houdt met het risico dat haar dochter zou lopen bij een terugkeer naar Somalië. De kans is immers *“zeer reëel, om niet te zeggen bijna absoluut zeker”* dat haar dochter bij een terugkeer naar Somalië VGV zal ondergaan, hetgeen niet betwist wordt door de commissaris-generaal. Uit deze gegronde vrees voor haar dochter valt tevens een persoonlijke vrees voor verzoekster af te leiden, *“namelijk met het oog op de gezondheid en het leven van haar dochter”*. Als moeder van een jong kind betreft dit een zeer gegronde vrees en de erkenning van haar dochter F. verandert hier niet veel in, gezien bezwaarlijk kan worden verwacht dat verzoekster van haar dochter zal worden gescheiden. Dit gaat immers in tegen het hoger belang van het kind, dat in aanmerking moet worden genomen, *“al zeker in het minst van een moeder die er bovendien alles aan gedaan heeft om de veiligheid van haar kinderen te garanderen en daarom haar thuisland heeft moeten verlaten.”* Bovendien acht verzoekster haar persoonlijk standpunt, dat ingaat tegen de praktijk van VGV, een bijkomende reden die ertoe leidt dat zij persoonlijk voor haar leven vreest.

Verzoekster meent dat het *“voordeel van de twijfel”* in acht genomen dient te worden, gezien haar relaas weldegelijk geloofwaardig is en *“de verklaringen van verzoekster allen, met als enige uitzondering de onduidelijkheden i.v.m. de overstroming en droogte (zie supra), coherent, waarschijnlijk en niet in strijd met algemeen bekende feiten [zijn]”*.

In ondergeschikte orde voert verzoekster een schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster meent dat zij en haar drie kinderen een reëel en *“aan zekerheid grenzend”* risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, met name *“de doodstraf d.m.v. steniging als een onmenselijk bestraffing van verzoekster gelet op haar huwelijkssituatie”* en wijst naar haar argumenten uiteengezet in het kader van de vluchtelingenstatus.

2.1.2. Ter ondersteuning van haar beroep voegt verzoekster een attest van verblijf van het Rode Kruis (stuk 3) toe aan het verzoekschrift.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten omwille van Al-Shabaab niet aannemelijk maakt. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoeksters kennis over (i) de droogte in 2011, (ii) de voedselprijzen en (iii) de machtshebbers in haar regio van herkomst en (iv) haar geografische kennis van haar regio enerzijds lacunair is en anderzijds ingestudeerd overkomt, alsook dat (v) uit haar verklaringen blijkt dat zij geen zicht wil bieden op haar familiaal netwerk. Deze vaststellingen ondergraven verzoeksters verklaringen over haar herkomst uit Sablale in het district Sablale in de provincie Lower Shabelle in Somalië op ernstige wijze. De Raad stelt vast dat verzoekster met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Verzoekster tracht de vaststellingen in de bestreden beslissing inzake haar kennis te minimaliseren door te wijzen op haar profiel van jonge en ongeschoolde vrouw die voornamelijk thuis bleef om het huishouden te doen en geen sociale contacten had. De Raad wijst er hierbij vooreerst op dat zelfs van een persoon

van jonge leeftijd met beperkte scholing redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt nog dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of haar zouden verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Het feit dat verzoekster voornamelijk thuisbleef biedt evenmin een afdoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar directe leefomgeving. De Raad wijst er in deze op dat verzoekster verklaarde dat zij bijna wekelijks naar de markt ging, dat zij naar de landbouwwelden en de waterput ging en dat zij drie jaar naar de koranschool is geweest in haar dorp waar zij haar echtgenoot leerde kennen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 9, p. 4-5, 9-10, 13-14, 15). Bijkomend merkt de Raad op dat zij bij aanvang van de procedure nog verklaarde dat zij een analfabete huisvrouw was, wat in elk geval haaks staat op de ondertekening van de documenten met haar voornaam (DVZ-verklaring, stuk 18, p. 5; Dossier overgemaakt aan CGVS, stuk 19). Waar verzoekster nog aanvoert dat zij als jonge vrouw zo weinig mogelijk diende te weten over zaken als macht en politiek, merkt de Raad op dat dit een blote bewering betreft. Aldus toont verzoekster niet aan dat zij dermate geïsoleerd leefde dat van haar geen gedetailleerde en doorleefde kennis kan worden verwacht over haar regio van herkomst, waaruit blijkt dat zij van haar geboorte tot aan haar vertrek in 2014 in haar vermeende regio van herkomst heeft gewoond. Het loutere feit dat verzoekster sinds 2014 in Ethiopië heeft verbleven biedt evenmin een afdoende verschoning voor haar lacunaire kennis omtrent haar leefomgeving in Somalië. De Raad is van oordeel dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoekster, die van haar geboorte in 1992 tot in 2014 in haar regio van herkomst verbleef, ook na een lange afwezigheid uit haar regio nog steeds in staat moet zijn om haar bekendheid met haar regio toe te lichten en te antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken hieromtrent.

De Raad is aldus van oordeel dat verzoeksters verklaringen over haar profiel niet overtuigen als verschoningsgrond van haar ontoereikende kennis met betrekking tot haar directe leefomgeving, met name over de droogte van 2011, de lokale geografie en de lokale machtshebbers.

Wat verzoeksters incoherente verklaringen betreft over het feit of er in 2011 overstromingen of droogte plaatsvond in haar regio, merkt verzoekster op dat dit de vragen op dit punt niet duidelijk waren voor haar en dat niet gemakkelijk is voor haar om precieze jaartallen te onthouden. De Raad merkt evenwel op dat van verzoekster redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij coherente en consistente verklaringen aflegt over gebeurtenissen die een impact hadden op haar regio, zoals droogtes en overstromingen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan bovendien niet blijken dat verzoekster de vragen hieromtrent niet begreep, gezien zij op geen enkel moment verduidelijking heeft gevraagd (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 9, p. 16). Verzoeksters verweer dat het voor haar niet gemakkelijk is om precieze jaartallen te onthouden, klemmt met de vaststelling dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud zelf spontaan jaartallen vermeldde om gebeurtenissen in de tijd te situeren (*Ibid.*, p. 3, 7, 12 en 16), zoals zij tevens benadrukt in het verzoekschrift. Aldus kan van verzoekster weldegelijk verwacht worden dat zij coherente en consistente verklaringen aflegt over de periode waarin bepaalde natuurrampen in haar regio plaatsvonden, die overeenstemmen met de beschikbare informatie. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit evenwel niet het geval.

Het verweer in het verzoekschrift dat verzoekster zelf spontaan de droogte in 2011 vermeldde tijdens het persoonlijk onderhoud, doet daarenboven geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing dat verzoeksters verklaringen over deze droogte, dat deze niet zo ernstig was en de rivier niet uitdroogde (*Ibid.*, p. 16), niet overeenstemmen met de beschikbare landeninformatie (Landeninformatie, stuk 16, nr. 19-22). Uit deze informatie blijkt immers dat de droogte in 2011, die één van de ergste in zestig jaar betrof, hard toesloeg in Zuid- en Centraal-Somalië en dat de situatie en de voedselschaarste zo erg was in Somalië dat dit werd beschouwd als een humanitaire ramp. In zoverre verzoekster nog stelt dat de gevolgen het zwaarst waren voor veehouders, merkt de Raad nog op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ook landbouwers, zoals verzoeksters oom, zwaar getroffen werden door deze droogte, gelet op het mislukken van de oogsten. Dat verzoekster verklaarde dat de droogte in 2011 niet zo ernstig was, is dan ook niet geloofwaardig en duidt erop dat zij deze periode van extreme droogte in haar vermeende regio van herkomst niet daadwerkelijk heeft meegemaakt. Dit ondergraaft haar verklaringen inzake haar herkomst op ernstige wijze.

Waar verzoekster verder in haar verzoekschrift de vastgestelde discrepanties in haar verklaringen over de prijs van voedingsmiddelen in haar regio en de daadwerkelijke voedselprijzen zoals deze blijken uit de beschikbare landeninformatie (Landeninformatie, stuk 16, nr. 25-26) tracht te verklaren door aan te voeren

dat zij de gewone prijs van de gevraagde voedingsmiddelen heeft opgegeven, doch de prijzen in 2013 en 2014 gestegen zijn omwille van de droogte, merkt de Raad op dat dit een blote bewering betreft, die bovendien klemmt met de beschikbare informatie. Hieruit blijkt immers onder meer dat de gemiddelde prijs in shilling voor bloem, rijst en olie in de jaren 2009 tot 2013 respectievelijk ongeveer 16 000 per kilo, 19 000 per kilo en 34 000 per liter betrof (*Ibid.*, nr. 25), en dus nog hoger ligt dan de prijzen in shilling die betaald werden voor deze voedingsmiddelen in 2013 en 2014, zijnde tussen de 13 000 en 15 000 per kilo bloem, rond de 14 000 à 16 000 per kilo rijst en tussen 24 000 en 28 000 per liter olie. De Raad stelt aldus vast dat verzoeksters verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over de prijzen voor deze voedingsmiddelen in haar regio, zijnde 5000 à 8000 shilling voor een kilo bloem, 10 000 shilling voor een kilo rijst en 5000 à 6000 shilling voor een liter olie (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 9, p. 14-15), een dermate grove onderschatting betreft van de werkelijke prijzen in haar regio in de laatste vijf jaar dat zij er verbleef, zoals deze blijken uit de beschikbare landeninformatie, en dat deze onderschatting niet kan worden verklaard door te verwijzen naar inherente prijsschommelingen in haar regio gebonden aan het klimaat en de oogst. Deze vaststelling doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen over haar herkomst.

Waar verzoekster nog aanvoert dat zij slechts veertien jaar oud was op het moment dat de Unie van de Islamitische Rechtbanken (UIR) aan de macht kwam in haar regio in 2006, merkt de Raad andermaal op dat een jonge leeftijd ten tijde van de gebeurtenissen niet betekent dat verzoekster niet in staat zou zijn om te antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met deze gebeurtenissen in haar regio van herkomst. Dit geldt temeer nu redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekster op haar veertiende reeds tot de jaren des onderscheids was gekomen. Het verweer dat verzoekster als jonge vrouw geacht werd niet bezig te houden met zaken als macht en politiek, betreft bovendien een blote bewering die niet kan worden aanvaard. Van verzoekster, die sinds haar geboorte in 1992 tot haar vertrek uit Somalië in 2014 in Sablale woonde, kan immers verwacht worden dat zij de opeenvolgende machtshebbers en krijgsheren haar regio onder controle hadden – desnoods niet chronologisch, noch volledig – kan toelichten en weet wie zij moet vrezen, gezien dergelijke kennis om veiligheidsredenen cruciaal is. Dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster aldus bekend is met de UIR, doch niet op de hoogte is dat zij ooit de controle hadden in haar regio (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 9, p. 20; Landeninformatie, stuk 16, nr. 5-8), is dan ook niet aannemelijk en ondergraaft andermaal de geloofwaardigheid van haar verklaringen met betrekking tot haar herkomst.

Het louter herhalen van haar verklaringen over Al-Shabaab en de problemen die zij gekend heeft met de groepering in het verzoekschrift doet verder geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeksters kennis over de groepering lacunair is. De Raad herhaalt dat het verweer in het verzoekschrift dat verzoekster als jonge vrouw niet geacht werd om op de hoogte te zijn van zaken als macht en politiek een blote bewering betreft. Deze bewering klemmt daarenboven nog met de vaststelling dat verzoekster wel de namen van twee grote Al-Shabaab kon opnoemen. De Raad acht het dan ook niet aannemelijk dat verzoekster wel de namen van grote Al-Shabaab leiders kon opnoemen, doch niet de namen van lokale leiders uit Sablale (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 9, p. 19). Dit ondergraaft verzoeksters herkomst, gezien het niet aannemelijk is dat verzoekster wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven, maar niet deze kennis die in haar dagelijkse leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren.

Volgende motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“In casu werd vastgesteld dat u uw herkomst uit de stad Sablale in het gelijknamige district van de provincie Lower Shabelle niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart dat u, voor u van 2014 tot 2019 in Ethiopië woonde, heel uw leven in Sablale hebt gewoond. Uw kennis over natuurrampen, de gangbare voedselprijzen, de lokale geografie en de lokale leiders in Sablale gedurende de periode dat u er gewoond hebt, is echter niet toereikend. Zo wordt uw vermeende herkomst uit Sablale in de eerste plaats ondermijnd door uw gebrekkige kennis over de droogte die in 2011 uw regio zwaar trof. Zo stelt u dat de droogte in 2011 niet zo ernstig was, maar dat de grootste droogte in 2013 was en de rivier toen helemaal uitdroogde (zie CGVS, p. 16). Dit klopt echter niet met de gegevens waarover het CGVS beschikt. Er deed zich in 2011 één van de ergste droogtes ooit voor in Somalië en bovendien was uw regio één van de zwaarst getroffen. Vee stierf, oogsten mislukten, de voedselprijzen stegen aanzienlijk en er stierf een groot aantal kinderen. Bovendien werd er in juli 2011 in Lower Shabelle, uw provincie, een hongersnood uitgeroepen. Het is vreemd dat u niet weet dat de droogte in 2011 ernstig was, zeker gezien uw oom bij wie u opgroeide zijn inkomsten vergaarde uit de landbouw

(zie CGVS, p. 6). Bovendien legt u in dit verband tegenstrijdige verklaringen af wanneer u eerst stelt dat er een overstroming was in 2011 (zie CGVS, p. 12) om dan later te verklaren dat er zich toen een droogte voordeed (zie CGVS, p. 16). Gevraagd of het nu een droogte of een overstroming was, verklaart u dat er in het begin van 2011 een overstroming was en aan het einde een droogte (ibid.). U verklaart vervolgens echter weer dat de droogte in het begin van 2011 was (ibid.). Beide verklaringen kloppen echter niet met de beschikbare info waaruit blijkt dat de droogte zich halverwege 2011 voordeed. Bovendien droogde de Shabelle-rivier op in 2011, terwijl u expliciet aangaf dat dit niet gebeurde (zie CGVS, p. 16).

Voorts wordt uw beweerde herkomst uit Sablale ernstig ondermijnd door uw gebrekkige kennis over de voedselprijzen. Hoewel u stelt dat u regelmatig inkopen deed op de markt (zie CGVS, p. 9-10 en 14), komen de voedselprijzen die u opgeeft, niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt. Zo stelt u dat de prijs voor één kilo bloem 5 000 à 8 000 Somalische Shilling bedroeg, afhankelijk van de kwaliteit (zie CGVS, p.14). De prijs van bloem bedroeg in 2013 en 2014 –toen u nog in Sablale verbleef– echter ongeveer 15 000 Somalische Shilling. Ook stelt u dat rijst ongeveer 10 000 Somalische Shilling kostte per kilo maar dit klopt wederom niet (zie CGVS, p.14-15). De prijs voor rijst in 2013 en 2014 bedroeg echter 14 000 à 15 000 Somalische Shilling. Ook de kostprijs die u voor olie opgeeft, klopt niet. U stelt dat olie 5 000 à 6 000 Somalische Shilling per liter kostte (zie CGVS, p.15), maar de werkelijke prijs in 2014 was tussen 26 000 en 30 000 Somalische Shilling per liter. Deze grote discrepanties tussen de prijzen die u opgeeft en de werkelijke prijzen doen verder twifelen aan uw beweerde herkomst uit Sablale.

Vervolgens kloppen uw verklaringen over wie de controle had in uw regio evenmin met de informatie waarover het CGVS beschikt. U stelt dat de Islamic Courts Union (ICU) nooit aan de macht is geweest in Sablale, ook niet voordat Al-Shabaab er de macht greep (zie CGVS, p. 20). Nochtans had de ICU in 2006 de macht in quasi heel Zuid-Somalië, inclusief uw regio Lower Shabelle. Vervolgens is het in dit opzicht ook vreemd dat u wel twee grote Al-Shabaableiders kan opsommen – zijnde Sheikh Robow en Aw Masuur (Abu Mansoor) – maar dat u geen enkele lokale Al-Shabaableider kan opnoemen uit Sablale (zie CGVS, p. 19). Bovendien kent u Ahmed Godane, het hoofd van Al Shabaab tot 2014, niet (zie CGVS, p. 20). Deze Ahmed Godane werd in 2014, het jaar van uw vertrek uit Somalië, vlakbij Sablale vermoord. Het is vreemd dat u hier niet van op de hoogte bent, gezien u zelf stelt dat uw oom langs moederskant u op de hoogte hield van de gebeurtenissen in Sablale en weet u door hem dat Al Shabaab er tot op heden de plak zwaait en dat er in 2018 in uw regio een droogte was (zie CGVS, p. 13 en 16).

Tevens blijkt uw kennis van de lokale geografie gebrekkig te zijn. Zo kunt u weliswaar verschillende buurdorpen opsommen van Sablale, maar situeert u Barawe verkeerdelijk in de richting waar de zon ondergaat terwijl het ten oosten van Sablale ligt (zie CGVS, p. 8). U stelt vervolgens correct dat Mardhabaan, Wanamoog en Kabalow de dorpen zijn die het dichtst bij Sablale liggen, maar u situeert ze wederom verkeerd in de richting waar de zon opkomt, terwijl ze in feite ten noordwesten gelegen zijn (zie CGVS, p. 10). Bovendien blijkt u, hiermee geconfronteerd, niet vertrouwd met de benamingen Tiirrow en Luganle, wat nochtans dorpen zijn die zich vlakbij Sablale bevinden (zie CGVS, p. 32). Uw opsomming van de dorpen geeft door uw gebrekkige kennis over de ligging ervan een ingestudeerde indruk. Deze indruk wordt tevens nog versterkt door uw verklaring, gevraagd naar dorpen in het oosten, dat u deze niet kent omdat u nooit geprobeerd heeft om dat te leren (ibid.).

Ten slotte wordt opgemerkt dat het vreemd is dat u stelt geen contact meer te hebben met uw huidige man en evenmin weet waar hij zich bevindt (zie CGVS, p. 6-7). U stelt dat hij naar Libië vluchtte na zijn deportatie uit Ethiopië en dat u nadien niets meer van hem vernam (zie CGVS, p.25). Jullie werden beiden kort na elkaar naar Somaliland gedeporteerd (zie CGVS, p. 24-25). Gezien jullie beiden de intentie hadden om te vluchten, is het bijzonder vreemd dat uw man reeds voor u Somaliland zou zijn ontvlucht. Voorts is het eveneens vreemd dat u stelt geen contact meer te hebben met uw oom aangezien u zijn telefoonnummer verloor (zie CGVS, p. 7). Dit is vreemd gezien hij u tweemaal hielp ontsnappen: eerst naar Ethiopië en vervolgens ook naar België (zie CGVS, p. 20 en 21). Uit dit gegeven wordt besloten dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wenst te bieden op waar en in welke omstandigheden uw familiaal netwerk zich op heden bevindt."

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoekster niet ten gronde werden beoordeeld, is niet relevant, gezien uit het bovenstaande blijkt dat zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit Sabable, in het district Sabable, in de provincie Lower Shabelle in Somalië. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

De bestreden beslissing oordeelde bovendien terecht dat de door verzoeker neergelegde Somalische identiteitskaart (Documenten neergelegd door de asielzoekster, stuk 15, nr. 1) de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen over haar herkomst niet vermag te herstellen. Verzoeksters verweer in het verzoekschrift blijft in wezen beperkt tot het volharden in de bewijswaarde van dit identiteitsdocument en het op algemene wijze bekritisieren van de motivering in de bestreden beslissing hieromtrent, waarmee zij deze motivering echter niet *in concreto* weerlegt. Er dient te worden benadrukt dat de commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, een zeer ruime appreciatiebevoegdheid bezitten aangaande de bewijswaarde van de aan hen voorgelegde documenten. Ook om andere redenen dan hun eventuele valsheid kunnen zij aan deze stukken iedere bewijswaarde ontszeggen. De Raad sluit zich dan ook aan bij de opmerking van de commissaris-generaal dat bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven (Landeninformatie, stuk 16, nr. 27), wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Gezien het gebrek aan archief en database kunnen Somalische autoriteiten zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit, herkomst of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliërs te zijn. Zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië moeten zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien blijkt uit de landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier dat corruptie wijdverspreid is in Somalië. Aldus biedt de door verzoekster neergelegde identiteitskaart niet de minste garantie dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn of dat deze authentiek zou zijn. Bovendien dient opgemerkt te worden dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit niet het geval. Ten overvloede, zelfs indien de identiteitskaart inhoudelijk wordt beoordeeld, kan hieruit niet worden afgeleid dat verzoekster verblijf in Sablale van haar geboorte tot 2014 aannemelijk maakt. De identiteitskaart werd immers afgegeven op 20 maart 2014, te Mogadishu. Het document vermeldt slechts de geboortedatum en geboorteplaats van verzoekster en stelt uitdrukkelijk dat deze een bewijs is van een Somalisch burgerschap. Dat verzoekster geen identiteitskaart bezit van een “*ander, meer “betrouwbaar” land*”, kan geen afbreuk doen aan voormelde vaststellingen met betrekking tot de relatieve bewijswaarde van de door haar neergelegde identiteitskaart.

Uit het door verzoekster neergelegde medische attest (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 15, nr. 3) blijkt verder dat verzoekster een vrouwelijke genitale verminking (VGV) type III heeft ondergaan. De Raad merkt op dat verzoekster noch bij aanvang van de asielprocedure, noch tijdens het persoonlijk onderhoud, noch in haar verzoekschrift, enige vrees voor vervolging omwille van haar eigen VGV formuleerde. Indien zij dergelijke vrees koestert, mag van haar weldegelijk verwacht worden dit te melden. Van een verzoekster om internationale bescherming mag redelijkerwijze verwacht worden dat zij de instanties belast met het onderzoek naar haar verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoekster maakt op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst zou worden herbesneden. Evenmin duidt zij concreet aan wie er daarbij druk op haar zou (kunnen) leggen om te worden herbesneden. Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van VGV.

Daarnaast voert verzoekster aan dat zij niet kan terugkeren naar Somalië uit vrees voor de besnijdenis van haar dochter. Verzoekster wijst er in haar verzoekschrift op dat geen rekening werd gehouden met het feit dat haar dochter F. door de commissaris-generaal als vluchteling werd erkend. Dit houdt een schending in van het principe van de eenheid van het gezin en het hoger belang van het kind.

Overweging 18 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (Herschikking) luidt als volgt:

“Het “belang van het kind” dient bij de uitvoering van deze richtlijn een van de hoofdoverwegingen van de lidstaten te zijn, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. Bij de beoordeling van het belang van het kind dienen de lidstaten met name terdege rekening te houden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit”.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal inderdaad een afzonderlijke beslissing nam in hoofde van verzoekster en haar dochter F., en de hoedanigheid van vluchteling F. werd erkend. De commissaris-generaal gaf in de bestreden beslissing aan dat: *"In verband met uw minderjarige dochter F., geboren op 08.09.2015 in Adis Abeba te Ethiopië, hebt u, wat haar betreft, een vrees voor vrouwelijke genitale verminking in geval van terugkeer naar Somalië aangehaald. Na een grondig onderzoek van de aangehaalde vrees in hoofde van dit kind heb ik besloten, haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen omdat er, wat haar betreft, een risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat."*

De Raad wijst er in dit verband op dat waar artikel 23 van de Richtlijn 2011/95/EU stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, deze richtlijn geenszins bepaalt dat de familieleden van een erkend vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming heeft toegekend gekregen, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus enkel omdat zij familie zijn van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde. Artikel 23, tweede lid, voorziet duidelijk in een situatie waar gezinsleden *"van de persoon die internationale bescherming geniet die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming aanspraak kunnen maken op de in de artikelen 24 tot en met 35 genoemde voordelen, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid"*. Artikel 24 van dezelfde Richtlijn stelt dat de *"gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor deze status, zullen overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid onder meer een verblijfstitel bekomen"*. Artikel 23, derde lid, van de Richtlijn 2011/95/EU voorziet dan weer de situatie waar het gezinslid van de persoon die internationale bescherming geniet dient te worden uitgesloten van internationale bescherming. En volgens artikel 23, vierde lid, van de Richtlijn 2011/95/EU kunnen *"de lidstaten de daarin bedoelde rechten weigeren, beperken of intrekken om redenen van nationale veiligheid of openbare orde"*. Dit is dan ook geheel in de lijn van artikel 4, eerste lid, van de Richtlijn 2011/95/EU dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming en de beoordeling van deze verzoeken om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis. Nergens kan worden vastgesteld dat een persoon die geen internationale bescherming nodig heeft, of dient uitgesloten te worden van internationale bescherming deze bescherming toch zou moeten worden toegekend als gezinslid van de persoon die internationale bescherming geniet.

Uit het arrest *"Ahmedbekova"* blijkt eveneens dat artikel 23 van de Richtlijn 2011/95/EU de lidstaten niet verplicht om de gezinsleden van iemand die internationale bescherming geniet, dezelfde status te verlenen als deze persoon. Uit dit artikel vloeit immers voort dat de Richtlijn *"ertoe beperkt blijft de lidstaten te verplichten hun nationale recht zodanig vorm te geven dat gezinsleden in de zin van artikel 2, onder j), van deze richtlijn, van degene die een dergelijke status geniet, indien zij niet individueel de voorwaarden voor verkrijging van die status vervullen, aanspraak kunnen maken op bepaalde voordelen, waaronder met name de afgifte van een verblijfstitel, toegang tot werkgelegenheid of toegang tot onderwijs, die ertoe strekken het gezin in stand te houden."* Uit dit arrest blijkt verder nog dat elk verzoek om internationale bescherming individueel moet worden onderzocht, waarmee moet worden bepaald of, rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de verzoeker, is voldaan aan de voorwaarden voor verlening van een status (HvJ 4 oktober 2018, *"N.R.K. Ahmedbekova en R.E.O. Ahmedbekov"*, overweging 48 e.v. en 68).

De vaststelling dat er in hoofde van verzoekster dochter F. werd beslist tot de erkenning van de vluchtelingenstatus doet niets af aan de appreciatie in het kader van verzoeksters verzoek om internationale bescherming, dat zij geen vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk maakt, zelfs indien rekening wordt gehouden met de familieband met haar dochter, gezien geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst.

Verzoekster kan zich aldus niet zonder meer steunen op de erkenning van de vluchtelingenstatus van haar dochter teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken. Zij kan dan ook niet worden gevolgd waar zij beoogt dat erkenning van de vluchtelingenstatus tot haar moet worden uitgebreid.

Verzoekster maakt evenmin aannemelijk dat zij een (afgeleide) gegronde vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico loopt op ernstige schade bij een terugkeer naar Somalië omwille van het feit dat zij niet wil dat haar dochter wordt besneden.

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift nog op algemene wijze dat zij vreest voor haar leven omdat zij tegen de praktijk van VGV is, doch dit betreft een loutere bewering. Verzoekster dient de door haar aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekster in het verzoekschrift niet verder toelicht waarom zij omwille van haar standpunt tegen VGV vervolging zou vrezen of een reëel risico op ernstige schade zou lopen in Somalië. Bovendien heeft zij deze vrees niet eerder aangehaald tijdens de procedure tot het bekomen van internationale bescherming (CGVS-vragenlijst, stuk 18; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 9). Verzoekster toont dan ook niet *in concreto* aan dat zij bij een terugkeer naar Somalië een vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op ernstige schade omwille van haar standpunt tegen VGV.

De Raad stelt verder vast dat verzoekster verzaakte aan haar medewerkingsplicht door te blijven volharden in haar verklaringen met betrekking tot haar herkomst, terwijl hierboven reeds werd geoordeeld dat zij niet uit Sabable in Somalië afkomstig is. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster niet meewerkt en bewust informatie achterhoudt, terwijl niet de Belgische staat maar verzoekster controle heeft over het risico op de vrouwelijke genitale verminking van haar dochter.

De Raad meent dat de door verzoekster neergelegde documenten geen ander licht werpen op deze beoordeling. De medische attesten in hoofde van haar dochter F. (Documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 15, nr. 2 en 4) bewijzen slechts dat haar dochter niet besneden is, hetgeen niet wordt betwist, doch evenwel geen afbreuk doet aan bovenstaande vaststelling met betrekking tot verzoeksters nood aan internationale bescherming.

Het doel van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming is niet om het recht op eerbiediging van het gezin en gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of verzoekster internationale bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolgingen in het land van herkomst omwille van één van de in het Vluchtelingenverdrag vermelde gronden of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een terugkeer ernaartoe, *quod non in casu*, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

Het is aan verzoekster om gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van de gezinssituatie.

In zoverre verzoekster nog aanvoert dat het hoger belang van het kind zal worden geschonden door de weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal omdat zij hierdoor gescheiden zou worden van haar dochter, merkt de Raad op dat verzoekster hiermee geen nood aan internationale bescherming aantoonst. *In casu* werd geen beslissing genomen over verzoeksters dochter, noch een verwijderingsbeslissing door de minister of zijn gemachtigde, zodat het betoog op dit punt niet dienstig is.

In verband met het door verzoekster bijgebrachte verblijfsattest van het Rode Kruis (verzoekschrift, stuk 3), merkt de Raad op dat dit document niet relevant is bij de beoordeling van onderhavig verzoek om internationale bescherming. De Raad gaat in deze enkel na of verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit Sablale in het district Sablale in de provincie Lower Shabelle in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de procedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 9, p. 3-4, 22).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien augustus tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. VAN CAENEDEM,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAENEDEM

S. VAN CAMP